

Jarosław A. Sobkowiak

Od Redakcji

Studia Theologica Varsaviensia 49/2, 7-10

2011

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

*Misja Chrystusa Odkupiciela, powierzona Kościołowi, nie została jeszcze bynajmniej wypełniona do końca. Gdy u schyłku drugiego tysiąclecia od Jego przyjścia [a słowa te są równie aktualne w trzecim tysiącleciu chrześcijaństwa – przyp. J.S.] obejmujemy spojrzeniem ludzkość, przekonujemy się, że misja Kościoła dopiero się rozpoczyna i że w jej służbie musimy zaangażować wszystkie nasze siły. To Duch Święty przynagla do głoszenia wielkich dzieł Bożych: „Nie jest dla mnie powodem do chluby to, że głoszę Ewangelię. Świadom jestem ciężącego na mnie obowiązku. Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii!” (2 Kor 9, 16) – z encykliki Jana Pawła II, *Redemptoris missio*.*

I drugi fragment: *W ostatnich dziesięcioleciach mówi się również o pilnej potrzebie nowej ewangelizacji. Wziąwszy pod uwagę, że ewangelizacja jest zwyczajną perspektywą działalności Kościoła, podobnie zresztą jak głoszenie Ewangelii ad gentes, które wymaga formowania wspólnot lokalnych, Kościołów partykularnych w krajach misyjnych pierwszej ewangelizacji, nowa ewangelizacja jest raczej skierowana do tych, którzy oddalili się od Kościoła w krajach od dawna chrześcijańskich. Zjawisko to występuje niestety w różnej mierze również w krajach, gdzie Dobra Nowina była głoszona w ostatnich stuleciach, lecz dotychczas nie została przyjęta na tyle, aby przemienić życie osobiste, rodzinne i społeczne chrześcijan – Synod Biskupów, XIII Zwyczajne Zgromadzenie Ogólne, Nowa ewangelizacja dla przekazu wiary chrześcijańskiej, Lineamenta, Watykan 2011.*

Dwa powyższe teksty zmuszają niejako do podjęcia problematyki misyjnej (w ścisłym znaczeniu) oraz nowej ewangelizacji, szczególnie

w kontekście Kościoła w Europie i w Polsce. Wyznaczają one jednocześnie tematy dwóch kolejnych numerów naszego pisma. Prezentowany obecnie, poświęcamy problematyce misyjnej, zaś w pierwszym numerze 2012 roku podejmiemy problematykę nowej ewangelizacji, spodziewając się, że zaprezentowana w nich refleksja przyczyni się do pełniejszego otwarcia na przekaz Synodu Biskupów na temat nowej ewangelizacji, który odbędzie się w październiku 2012 roku.

Partię artykułów rozpoczynamy zagadnieniem, które w Piśmie św. wraca kilkakrotnie – pochwałą stóp zwiastunów Dobrej Nowiny i pokoju. Jest to nawiązanie do starożytnego obrazu herolda, który zwiastuje zwycięstwo króla i pokój. Autor analizując ten obraz umieszcza refleksję w ramach interpretacji łacińskich Ojców Kościoła (Leon Nieścior OMI). Działalność misyjna dokonuje się w świecie naznaczonym różnymi kryzysami. Jednym z nich jest kryzys małżeński. Autor tekstu podejmuje próbę ukazania, w jaki sposób kształtowały się wybrane kanony dotyczące prawa małżeńskiego w odniesieniu do związków poligamicznych. Wypracowana w ten sposób kościelna interpretacja małżeństwa okazuje się ciągle aktualna w kontekście współczesnym (Wojciech Kowal OMI). Misja Kościoła to również „wcielanie Chrystusa” w świecie. Oczywiście Kościół ma jasno określoną strukturę. Jednak owo „wcielanie Chrystusa” dokonuje się zawsze w konkretnej kulturze. W jaki sposób Kościół może realizować w ciągle zmieniających się kontekstach swoją misję nauczania, uświęcania i prorocką? Na te pytania próbuje odpowiedzieć Jarosław Różański OMI. Pismo św. jest przedmiotem wielu badań. Jedną z płaszczyzn jest sposób stosowania i wykorzystania tekstu biblijnego. Wojciech Kluj OMI ukazuje do jakich miejsc biblijnych, w jakim kontekście i w jaki sposób odwołuje się Jan Paweł II w encyklice „Redemptoris missio”. Działalność misyjna musi mieć także swoją podbudowę intelektualną. Od ponad 40. lat taki właśnie proces intelektualnego pogłębiania problematyki misjologicznej dokonuje się w ATK/UKSW. Jak się okazuje, jest to perspektywa niezwykle bogata i przynosząca obfite owoce w życiu Kościoła (Tomasz Szyszka SVD). Działalność misyjna nie wyczerpuje się jednak w wymiarze czysto akademickim. Jednym z „miejsc” ukonkretniania owoców refleksji na temat misji jest Dom

św. Wojciecha w Pieniężnie. Ludwik Fał SVD ukazuje ten ośrodek misyjny w jego podwójnym wymiarze: *ad intra* i *ad extra*. Ważnym miejscem działalności misyjnej Kościoła jest również dialog międzyreligijny. Ks. Leonard Fic proponuje tekst dotyczący dialogu chrześcijańsko-buddyjskiego w kontekście historycznym, kreśli stanowisko Kościoła wobec buddyzmu, przybliża wybitne postaci tego dialogu oraz ukazuje płaszczyzny jego realizacji. Ostatni artykuł podejmuje kwestię pielgrzymowania do miejsc świętych (Aldona Maria Piwko). Ukazuje ją w kontekście fundamentalnej relacji człowieka do Boga jaką jest modlitwa. W tym kontekście pielgrzymka jest ukonkretnieniem tej relacji. Szczególnym walorem artykułu jest ukazanie zjawiska pielgrzymowania w hinduizmie, judaizmie i islamie. Daje to wiele sposobności do przemyśleń nad sensem pielgrzymek w ramach naszego duszpasterstwa.

W dziale *Varia* proponujemy dwa teksty. Pierwszy dotyczy funkcji mitu w interpretacji ludzkiego losu. Analizując kryzys transatlantycki, autorka ukazuje świat idei, w jakim kształtowały się *logos* i *etos* cywilizacji europejskiej. W ten sposób dokonuje się pewnej demitologizacji egzystencjalnych i moralnych uwarunkowań ludzkiego losu. Czy jest to jednak wystarczające, by odkryć pierwotne doświadczenie człowieka, pierwotną treść tego doświadczenia? (Zdzisława S. Specht-Abramiuk). W drugim artykule stawia się podobne pytanie: *Kim jest człowiek?* Inna jest jednak płaszczyzna poszukiwań. Dominik Nowak podejmuje próbę nakreślenia płaszczyzny starotestamentowo-judaistycznej z uwzględnieniem struktury bytowej człowieka oraz jego kondycji egzystencjalnej.

Partię recenzji otwiera tekst omawiający książkę poświęconą badaniom nad pismami apokryficznymi, szczególnie od lat 90. XX wieku. (Madalena Hermanowicz). W kontekście nowej ewangelizacji wraca pytanie o metody i sposoby ewangelizacji. Jedną z takich metod jest ciągle aktualna propozycja św. Jana Bosko. Zakłada ona podwójny wymiar kształtowania człowieka: przewencyjny i ewangelizacyjny (Marian Graczyk SDB). Pielgrzymka pozostaje ciągle aktualnym przejawem duchowości i religijności człowieka, szczególnie wtedy, gdy wpisuje się w *via dolorosa* Jezusa Chrystusa. Dwa cenne świa-

dectwa kroczenia taką drogą zawiera prezentowana recenzja (Marek Sokołowski SJ).

Tradycyjnym zwieńczeniem numeru jest Kronika Wydziału Teologicznego (Małgorzata Madej i Wojciech Kluj OMI).

Jarosław A. Sobkowiak MIC